

Gdańsk, dnia 9 marca 2018 r.

Sygn. akt D – 5/18

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący : Marcin Łopaciński

Członkowie : Katarzyna Sobala

Joanna Andryskowska

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 9 marca 2018 r. w Gdańsku odwołania [REDACTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 listopada 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2017 poz. 1870 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Gdańsku z dnia 28 listopada 2017 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDACTED] [REDACTED]

Członkowie składu:

[REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED] [REDACTED]

UZASADNIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w [REDAKTOWANO] ustalił następujący stan faktyczny sprawy.

Pismem z dnia 07.06.2017r., data wpływu 12.06.2017r. Pani [REDAKTOWANO] zwróciła się do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] z informacjami na temat nieetycznego działania radcy prawnego Pana [REDAKTOWANO] wskazując, że radca prawny działając w imieniu swojego Mocodawcy [REDAKTOWANO] składał fałszywe zeznania pod przysięgą na rozprawie w dniu 28.05.2013r., w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO], tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust.1 ustawy o radcach prawnych, art. 12 ust 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała nr 3/2014 z dnia 22.11.2014r.).(k 1-2). Do skargi nie dołączone zostały żadne dowody.

Pismem z dnia 23/24.07.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Radca prawny [REDAKTOWANO] celem uzupełnienia skargi zobowiązała Skarżącą do przesłania na adres: [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], wyroku z uzasadnieniem – sygn. akt [REDAKTOWANO], ewentualnie o ile Skarżąca nie posiadałaby wyroku o wskazanej sygnaturze, na który powołuje się w swojej skardze, to o wskazanie dokładnych danych: data wydania wyroku oraz wskazanie dokładnej nazwy Sądu oraz stron postępowania i przedmiotu sprawy. [REDAKTOWANO]. Do dnia wydania niniejszego postanowienia skarga przez Skarżącą nie została uzupełniona.

W dniu 04.09.2017r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTOWANO] celem uzupełnienia skargi zobowiązała Radcę Prawnego [REDAKTOWANO] do przesłania wyczerpujących wyjaśnień w sprawie załączonej skargi Pani [REDAKTOWANO]. Radca Prawny pan [REDAKTOWANO] pismem z dnia 15.09.2017r. przedstawił obszernie wyjaśnienia w sprawie, jako załączniki przedłożył kserokopię – pisma procesowego w sprawie przed Sadem Okręgowym w [REDAKTOWANO] Sąd Ubezpieczeń Społecznych w [REDAKTOWANO] z siedzibą w [REDAKTOWANO] Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – odpowiedzi pozwanego na odwołanie z dnia 29.05.2009r., postanowienie Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] z dnia 03.09.2013r. [REDAKTOWANO].

Z dołączonych do akt dokumentów oraz wyjaśnień radcy prawnego jednoznacznie wynika, że radca prawny wykonał powierzone mu obowiązki, w imieniu swojego Mocodawcy [REDAKTOWANO] i Urzędu Miejskiego w [REDAKTOWANO] w sprawie Pani [REDAKTOWANO] w sporze sądowym z [REDAKTOWANO] Pani [REDAKTOWANO] wyrokiem Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] z dnia 03.09.2013r. spór ten przegrała, a Jej późniejsze działania procesowe zmierzające do wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia w sprawie nie powiodły się.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Radca prawny [REDAKTOWANO] po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie znalazł żadnych podstaw faktycznych i prawnych do stwierdzenia, że radca prawny Pan [REDAKTOWANO] popełnił zarzucane mu w skardze czyny.

Z uwagi na fakt działania Skarżącej w roku 2016 i 2017 celem wzruszenia prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] z dnia 03.09.2013r., jako podstawy odmowy wszczęcia postępowania nie zastosowano instytucji przedawnienia, o której mowa w art. 70 ust 1 w związku z art. 74 (1) ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych(t.j. Dz.U. z 2016r. Poz. 233) i z art. 17 par 1 pkt 11 k.p.k., czyli nie wszczynają powstępowania a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa.

Od powyższego postanowienia odwołał się [REDAKTOWANO]. W piśmie z dnia 29.12.2017r. zaskarżył w/w postanowienie. Skarżący podniósł, iż Rzecznik Dyscyplinarny błędnie uznał, iż brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia i tym samym naruszył on obowiązujące przepisy. Skarżąca zarzuciła rażąco obrazę prawa, świadomie i zamierzone złamanie jej praw podstawowych, złamanie zasad jawności i sprawiedliwości, a także zasad bezstronności.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Gdańsku zważył co następuje

Ustalony powyżej sposób postępowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] jako pełnomocnika procesowego [REDAKTOWANE] nie nosi znamion kwalifikujących do uznania, iż naruszył ona zasady etyki, a także zasad wynikających z ustawy o radcach prawnych.

Twierdzenia Skarżącej zawarte w treści uzasadnienia złożonego w tej sprawie odwołania nie odnoszą się bezpośrednio do jakichkolwiek nieprawidłowości w zakresie działania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego podejmującego niezależną decyzję w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia w sprawie. Zarzuty przedstawione przez skarżącą odnoszą się co do zasady bezpośrednio do działalności radcy prawnego [REDAKTOWANE] i sprowadzają się one do łamania przez tegoż radcę zasad etyki oraz prawa jako takiego.

Sąd analizując raz jeszcze sprawę pod kątem określonych zachowań, działań, czy też zaniechań wspomnianego radcy prawnego, nie dopatrył się takich zachowań, czy też działań pełnomocnika [REDAKTOWANE] które stanowiłyby naruszenie jakichkolwiek norm prawnych. Sąd podziela stanowisko skarżącej, iż radca prawny powinien w swoich działaniach kierować się prawem, ale należy przy tym wyraźnie stwierdzić, iż opisywane przez skarżącą zachowania radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie mówiąc już o działaniach Rzecznika Dyscyplinarnego nie stanowiły naruszenia prawa i jako takie nie mogą zostać przez Sąd w ramach niniejszego postępowania w sposób negatywny ocenione.

Radca prawny reprezentujący swojego klienta opiera się na wiedzy oraz informacjach przekazanych przez niego, a zatem nie może ponosić on odpowiedzialności za to, iż informacje te okażą się błędne, niepełne, czy też nieprawdziwe.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu radca prawny [REDAKTOWANE] reprezentując swojego mocodawcę – [REDAKTOWANE] – i jego interesy nie przekroczył zasad wynikających z prawidłowego prowadzenia procesu oraz jakichkolwiek innych zasad, w tym zasad etyki zawodowej. Twierdzenia i oświadczenia, które składał miały wyłącznie charakter tez i opinii przedłożonych do oceny Sądu, a także przypuszczeń, które mogła podważyć strona przeciwna. Racjonalność argumentów może w procesie ocenić wyłącznie Sąd powszechny orzekający w danej sprawie.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 Kodeksu Etyki radcy prawnego nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej przez radcę prawnego stanowi podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej. Jednakże w świetle okoliczności sprawy, a tym samym zgłaszanych przez skarżącą zarzutów nie sposób jest się dopatrzeć podstaw takowej odpowiedzialności. O ocenie Sąd, w świetle okoliczności sprawy, radca prawny [REDAKTOWANE] nie popełnił przewinienia dyscyplinarnego określonego w dyspozycji art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, jak również art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (Uchwała Nr 3/2014 z dnia 22.11.2014r.).

Z uwagi na fakt, że nie można zarzucić radcy prawnemu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] popełnienia jakichkolwiek czynu naruszającego zasady etyki zawodowej oraz przepisów prawa, wszczęcie dochodzenia w tym zakresie byłoby nieuzasadnione, dlatego też za słuszną, w świetle art. 17 § 1 pkt 2 kpk, należy uznać odmowę jego wszczęcia.

Wskazując więc na powyższe Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w sentencji.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

Przewodniczący

[REDAKTOWANE]

Członkowie

[REDAKTOWANE]